

IB 9212

+

Δω(2) ξουζέον έννοια
και ένα(1) χρ. φιλιδιο.

Έν συνολω 4 τετράχλια.

(ΣΤΥΛ 40)

Βασιλ. 3

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

1881
1881
1881

Προοδευτικόν

Σχολικόν

Η ΑΦΕΙΞ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

~~ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ~~ ΚΑΙ

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΥ

Μερεμίδης Σπυρίδων Σ. Μερεμίδης

Μερεμίδης Σπυρίδων

Σ. Μερεμίδης

Μερεμίδης Σπυρίδων Σ. Μερεμίδης

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Τύπος: ΠΡΟΟΔΟΥ

1893.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μερεμίδης Σπυρίδων Σ. Μερεμίδης

ΑΙ.Σ2.Φ11.0026

594

Προοίμιον Θεολογίας

Η ΑΦΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΑΙ

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΥ

*Γραφοντος με
Προοίμιον*

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
Τύποις ΠΡΟΟΔΟΥ
1893.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Η ΛΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΑΙ

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΥ

Πρὸ πολλοῦ, ἀκριβῶς δ' εἰπεῖν, ἀφ' ἧς ὁ τέως Σ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Κύριος Γερμανὸς ἐγένετο Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, πολλὰ αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεως ταύτης καὶ αἱ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔγραφον περὶ τοῦ αὐτόθι, ἀρχιδιακόνου τότε, Κυρίου Γερασίμου Δόριζα, ὡς λίαν καταλλήλου διὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κεφαλληνίας.

Τοιούτων περὶ τῆς Α. Σ. διαδιδομένων καὶ γραφομένων, ὁ λαὸς τῆς Κεφαλληνίας, καλῶς γινώσκων ὅποιον σοβαρὸν καὶ μέγα εἶναι ὄντως τὸ ζήτημα τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου κατεγίνετο πληροφορούμενος περὶ τοῦ Κ. Δόριζα, ὅτε μὴ γνωρίζων αὐτὸν ὡς γεννηθέντα καὶ ἀνατραφέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐφ' ὅσον δὲ περὶ αὐτοῦ ἐπληροφορεῖτο ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἡ ἀνυπομονησία αὐτοῦ κῆζανε διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ. Καὶ δικαίως, καθ' ὅσον ἐμάνθανεν ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων θείων ἀρετῶν δι' ὧν ἐστὶ πεποικισμένη ἡ Α. Σ. ἐστὶ καὶ κάτοχος παιδείας οὐ τῆς τυχοῦσης.

Ὁ Κύριος Δόριζα, διδαχθεὶς τὸ πρῶτον ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Μ. Ρεύματος ἐν Βοσπόρῳ καὶ ἐν τῇ ἐν Φαναρίῳ, εἰσῆλθῃ ἀκολούθως εἰς τὴν Θεολογικὴν τῆς Χάλκης, ἐξ ἧς μετὰ πενταετῇ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

φοίτησιν ἐξῆλθε φέρων τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογίας μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἀρίστα. Εἶτα μετέβη εἰς Τρίκκαλα τῆς Θεσσαλίας διδάξας τὸν θεῖον λόγον καὶ ὡς διδάσκαλος ἐν τοῖς ἐκεῖ σχολείοις καὶ ὡς ἱεροκήρυξ. Ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν διορίσθη καθηγητὴς ἐν τῇ τότε ἐν Φαναριῷ Β'. Ἱερατικῇ σχολῇ προσληφθεὶς συνάρμα καὶ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὡς διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὅτε ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ', τῷ ἀπένειμε καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Μεγάλου ἀρχidiaκόνου τῶν Πατριαρχείων.

Τῷ 1879, ἐκλογῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐστάλη εἰς Πρισιούς ἵνα σπουδάσῃ τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων καὶ τὴν φιλολογίαν, ἐνθα διέμεινεν ἕξ ἔτη περίπου. Μετὰ λαμπρὰς δὲ καὶ ἐκεῖ διδακτορικὰς ἐξετάσεις ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν διορισθεὶς νομικὸς τῶν Πατριαρχείων σύμβουλος, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τακτικὸν μέλος τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τέλος τοῦ π. ε. διορίσθη καθηγητὴς τῶν νομικῶν μαθημάτων ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χάλκης, καὶ ἐκεῖ εὐρισκόμενος ἐπληροφορήθη τὴν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς πατρίδος Θρόνον ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του ταύτη, πᾶσα ἡ τῆς Πρωτευούσης ἐφημεριδογραφία λίαν εὐφρυνον περὶ αὐτοῦ ἐποιήσατο λόγον, ἔγκριτος δὲ τῶν Ἀθηναίων δημοσιογράφος ἐν Κωνσταντινουπόλει τότε διατρίβων μᾶς διηγεῖτο τὴν χαρὰν ἀλλὰ συνάρμα καὶ τὴν λύπην ὑφ' ὧν κατελήφθησαν οἱ αὐτόθι ἔγκριτοι ὁμογενεῖς, χαρὰν μὲν, διότι ἔβλεπον τὸν ἐν ἀρετῷ καὶ τὸν τῆς ἐπιστήμης ἐργατὴν ἐκτιμώμενον καὶ προαγόμενον, λύπην δὲ, διότι ἐμελλον νὰ στερηθῶσιν αὐτοῦ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀφίκετο ὁ Κ. Δόριζας εἰς Ἀθήνας καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας προσεχρίσθη εἰς ἱερέα καὶ Ἀρχιεπίσκοπον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ῥίζαρίου σχολῆς, ἐν ᾧ πα-

ρευρέθησαν πλείστα τῆς πόλεως ταύτης ἐξέχοντα πρόσωπα, ὑπουργοί, θεολόγοι, ἄλλοι ἐπιστήμονες κλπ, ὧν τὴν παρουσίαν λίαν ἐδικαίωσεν ὁ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ παρὰ τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ἐκφωνηθεὶς λόγος.

Ἀπὸ τῆς εἰς Ἀθήνας καθόδου αὐτοῦ ἡ ἀνυπομονησία τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐκορυφώθη μὴ γινωσκόντων ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του, διὸ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἔφθανε τὸ ἐξ Ἀθηναίων Ἀτμόπλοιον, ἡ πόλις μας ἐπληροῦτο ἀνθρώπων κατερχομένων εἰς αὐτὴν καὶ ἐκ τῶν τῆς νήσου χωρίων πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ.

Τέλος κατὰ τὴν προπαρελθούσαν Τετάρτην καὶ Πέμπτην οἱ ἐκ τῆς λιθοστρώτου ὁδοῦ διερχόμενοι εἶδον τοιχοκολλημένην εἰδοποίησιν τοῦ ἀξιωματικοῦ Διευτάρχου Κρανίων Κ. Βινιεράτου ἀναγγέλλοντος ὅτι τὴν Παρασκευὴν 19ην ὑπερμεσσοῦντος ἀφικνεῖται ἡ Α. Σ. ὁ εὐπαιδευτὸς ἡμῶν ποιμενάρχης. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀστραπηδὸν καθ' ὅλην τὴν νῆσον διαδοθεῖσα προῦκάλεσε τὴν εἰς τὴν πόλιν μας καθόδον πολυαρίθμου τοῦ ὅστις ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ἔτι κατέλαβε τὰς κεντρικὰς δόους τῆς πόλεως μας καὶ τὴν τῆς παραλίας. Ἐφ' ὅσον ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀτμοπλοίου παρήρχετο ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἡ ἀνυπομονησία τοῦ πλήθους ἐκορυφώθη, ὅπερ μ' ὅλον τὸ τῆς ἐποχῆς, ἦν διερχόμεθα, ψύχος καὶ τὴν καταπίπτουσαν βροχὴν, δὲν ἐνόει ν' ἀποχωρήσῃ.

Ἀμα τῇ εἰς τὸν λιμένα εἰσόδῳ τοῦ Ἀτμοπλοίου πολλαὶ λῦβοι πλήρεις ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων καὶ τῶν ἐν τέλει προσήγγισαν εἰς αὐτό, ὅπως προῦποδεχθῶσι τὸν ἱεράρχην, εἰς ὅλων δὲ τὰ πρόσωπα ἦσαν ἐξωγραφισμένοι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνυπομονησία.

Περὶ τὴν 9 Μ. Μ. ὥραν ἀπεβιβάσθη ἡ Α. Σ. ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἐνθα, προσεγγόντων αὐτῷ τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον ὁ πρόεδρος τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Κ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Λουρεντζάτος προσεφώνησεν αὐτὸν δι' ἄλιγον μὲν ἀλλ' ἐκφραστικῶν λέξεων, ἀντιφωνήσαντα καταλλήλως.

Ἀπὸ τῆς παραλίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν μέσῳ τετραγώνου σχηματισθέντος ἐκ λαϊκῶν καὶ ἱερέων καὶ μὲ ὅλον τὸν ἀνθρώπινον ὄγκον τὸν κατακλύζοντα τὴν παραλίαν καὶ τὰς ἄλλας ὁδοὺς μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας, ὅτε ἐφάλη καὶ λίαν λαμπρὸς ὕμνος ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ εἰδικῶς τονισθεὶς, ἀπήγγειλε λόγον περὶ «*Χαρίτος καὶ εἰρήνης*» ἅπαντας κατενθουσιάσας· ὅλοι δ' ἔλεγον ὅτι σπανίως ἐν ναῶ τῆς νήσου ἠκούσθη τοιοῦτος λόγος, καὶ ἁληθῶς, διότι ἐκτὸς τοῦ μεγάλου τῶν γνώσεων πλούτου καὶ τῶν ὑψηλῶν ἐννοιῶν, αἵτινες ἐν αὐτῷ περιείχοντο, ἦτο καὶ ὁ μᾶλλον ἀρμόζων διὰ τὰς περιστάσεις ἃς διέρχεται ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ ἡ Κεφαλὴν ἱα.

Τὸ πέρας τοῦ λόγου αὐτοῦ ἐκάλυψαν κραυγαί, ἄξιος, ἄξιος καὶ ζήτω, λεχθεῖσαι καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸν πρὸ παντὸς ἄλλου συντελέσαντα εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, διακεκριμένον καὶ ἐξέχοντα τῆς νήσου μας ἄνδρα, τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου Κύριον Γερμανὸν Καλλιγᾶν.

Τὸν λόγον αὐτοῦ εὐμενῶς παρχωρηθέντα καταχωρίζομεν ὧδε.

Μ. Κ. Σ

Λόγος τοῦ Ἀρχιεπ. Κεφαλληνίας Γ. Θεοφ. Σεμεν-
νιδεῖς κατὰ τὴν ὑπόμνησιν ἐνώπιον τοῦ Κεφαλληνιακοῦ λαοῦ
παρουσιάζειν του.

Χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Τοιοιτοτρόπως ἐχαιρέτιζε τὰς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ
ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος, ὁ οὐρανοβάμων Παῦ-
λος. Διὰ τῆς θαυμασίας καὶ θεοδιδάκτου ταύτης προ-
σφωνήσεως καὶ εὐχῆς χαιρετίζω καὶ ἐγὼ ὑμᾶς σήμε-
ρον, ἀγαπητοὶ καὶ ἐρίτιμοι πατριῶται. Χάρις εἴη ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

Καὶ ἁληθῶς, κατὰ τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν, καθ' ἣν
πρώτην ἤδη φοράν πατῶ τὸ σεπτὸν ἔδαφος τῆς πα-
τρίδος, καθ' ἣν πρώτην ἤδη φοράν μετὰ τὴν θείῳ ἐλέει
ἐκλογὴν μου εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς πα-
τρίδος ἐμφανίζομαι ἐνώπιον ὑμῶν, ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ
πρεσβυτερίου, ἐνώπιον τοῦ εὐσεβοῦς καὶ εὐλογημένου
λαοῦ, ὅπως ἐπιληφθῶ τῶν ἱερῶν καθηκόντων τῆς δια-
κονίας μου ὡς ποιμένος καὶ διδασκάλου, κατὰ τὴν ἱε-
ράν ταύτην, λέγω καὶ πλήρη πολλαπλῶν συγκινήσε-
ων στιγμήν, ποία ἄλλη προσφώνησις θά ἦτο καταλ-
ληλοτέρα, ποία ἄλλη εὐχὴ μᾶλλον εὐκαιρὸς καὶ ἀρ-
μόζουσα ἀπὸ τὴν κεχαριτωμένην καὶ θεόπνευστον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ταύτην εὐχὴν, ἥτις ἐν τῇ θαυμασίᾳ αὐτῆς συντομίᾳ περιλαμβάνει πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ θεοφιλὲς δύναται τις νὰ εὐχηθῇ εἰς τὸν χριστιανόν, ἐμπερικλείει πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου εὐδαιμονίαν ἐν τε τῷ παρόντι κόσμῳ καὶ ἐν τῷ ἀπείρῳ βασιλείῳ τῆς αἰωνιότητος! Χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ πολυμερίμῳ καὶ πολυταράχῳ τούτῳ βίῳ, ἐν ᾧ δεινὸν οἱ πάντες ἀγωνιζόμεθα τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεως καὶ ζωῆς, πανταχόθεν πολεμούμενοι, ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν εἰς μόνους τὰς ἰδίας δυνάμεις ἀφίετο, θὰ ἦτο ὡς πλοῖον ἄνευ ἔρματος, ἀσκόπως καὶ ματαίως ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς ζωῆς κυλιόμενον καὶ εἰς πᾶσαν στιγμὴν φοβερόν καὶ ἀναπόφευκτον ἀπειλοῦν ναυάγιον. Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος εἶναι ὁ φωτεινὸς φάρος, ὁ δεικνύς εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ὁδὸν ἐν τῇ σκοτίᾳ τοῦ βίου, ἡ πανσθενὴς χάρις τοῦ θεοῦ εἶναι ἡ ὁδηγοῦσα τὸν ἄνθρωπον διὰ τῶν φοβερῶν σκοπέλων καὶ τῶν δολίων ὑφάλων τοῦ βίου καὶ εἰς τὸν εὐδιον καὶ γαλήνιον τῆς σωτηρίας λιμένα κατὰγουσα αὐτόν.

Τὸν ἄνθρωπον, εἴτε ὡς ἔθνος ἐξετάσωμεν, εἴτε ὡς ἄτομον, ἀδιστακτικῶς πειθόμεθα ὅτι ἀπόλυτον ἔχει ἀνάγκην τῆς πανσθενοῦς χάριτος τοῦ θεοῦ. Ἡ ἱστορία πάντων τῶν λαῶν καὶ πάντων τῶν αἰώνων ἀριδῆλως καταδεικνύει ὅτι ἐκεῖνα μόνον τὰ ἔθνη δρῶσιν ἐνδόξως καὶ ἐπωφελῶς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ κόσμου, ἐκεῖνα μόνον εὐδαιμονοῦσι καὶ ὡς φαεινὰ μετέωρα εὐεργετικὰ ἐκπέμπουσιν ἀκτῖνας προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἀληθοῦς, ὅσα ἀκμαίαν καὶ ζωηρὰν τηροῦντα τὴν εἰς θεὸν πί-

στιν καὶ εὐσέβειαν, ἐπισκιάζονται ὑπὸ τῆς πανσθενουργοῦ χάριτος αὐτοῦ, ἥτις εὐλογεῖ καὶ καθίστησιν εὐεργετικὴν τὴν ὑπαρξιν καὶ δρᾷσιν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ παράγει ἐν αὐτοῖς καὶ δι' αὐτῶν μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνῷ τὸν ἀντίον ἔθνη κατὰ τὸ φαινόμενον μεγάλα, κραταιὰ καὶ εὐδαίμονα, ἀπομακρυνόμενα τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ζωοποιούσης χάριτος αὐτοῦ, καταπίπτουσιν εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἡθικῆς ἐκκλήσεως καὶ διαφθορᾶς, τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ κακοδαιμονίας καὶ ἀφανίζονται ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς ἱστορίας μετὰ ἀδοξίας καὶ ἀθλιότητος.

Καὶ ὡς ἄτομον ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτο ἀσθενὴς κάλαμος ὑπὸ τῶν παντοίων ἀνέμων τοῦ βίου σαλευόμενος ἄνευ τῆς πανσθενοῦς χάριτος τοῦ θεοῦ. Ἄνευ αὐτῆς θὰ ἦτο πλοῖον ἄνευ πυξίδος καὶ πηδαλίου, ἐκτεθειμένος εἰς τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἀστάτου ρεύματος τῆς ζωῆς, θὰ ἦτο ἔρμαιον τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ κακοῦ, τῆς πλάνης, τοῦ ψεύδους, τῆς διαφθορᾶς, θὰ ἦτο τὸ ἐλεεινότερον τῶν ἐπὶ γῆς πλασμάτων, οὔτε τὸ ποιήσαντα αὐτὸν ἐπιγιγνώσκων, οὔτε τὸ θέλημα αὐτοῦ συναισθανόμενος, ἐνῷ τὸν ἀντίον τεθωρακισμένος ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος δύναται εὐθαρσῶς νὰ ἀποδυθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου, νὰ ἐξέλθῃ νικηφόρος ἐκ τῆς πάλης πρὸς τὴν πλάνην καὶ ἀμαρτίαν καὶ νὰ διαπράξῃ ἔργα πίστεως καὶ ἀρετῆς μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἀντάξια τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ προορισμοῦ.

Ταύτην τὴν πανσθενῆ τοῦ Κυρίου χάριν, δι' ἧς μεγαλουργοῦσι καὶ εὐημεροῦσι τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἄτομα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

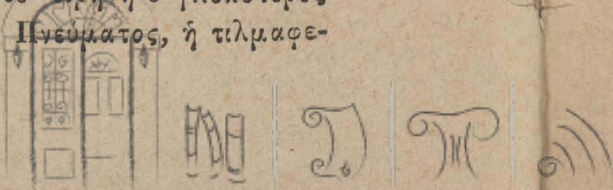
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἡύχετο ὁ μέγας Ἀπόστολος εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ. Ταύτην τὴν πανσθενὴ χάριν τοῦ Κυρίου δι' ἧς καὶ μόνῃς καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἄτομα δυνάμεθα θεοφιλῶς νὰ ἀγωνισθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὸν προκείμενον ἡμῖν ὡς χριστιανοὶς ἀγῶνα, εὐχόμεαι καὶ ἐγὼ ὑμῖν θερμῶς σήμερον, ἀγαπητοὶ πατριῶται. Εἶθε ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος νὰ κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ὑμῶν πάντοτε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, νὰ εὐλογῇ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, νὰ ᾗ λύχνος τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ ᾧ ὡς ταῖς τρίβοις ὑμῶν. Εἶθε ἡ χάρις τοῦ θεοῦ νὰ θερμαίνῃ τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ τὴν εὐσέβειαν, νὰ προφυλάττῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν δολερῶν παγίδων τῆς πλάνης καὶ ἁμαρτίας καὶ ἀναδείξῃ ὑμᾶς τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους τῆς οὐρανίου αὐτοῦ βασιλείας. Χάρις εἴη ὑμῖν ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλ' ὁ θεὸς Ἀπόστολος δὲν εὐχεται μόνον εἰς τοὺς χριστιανοὺς τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ εὐχῇ αὐτοῖς, ὅπως ὦσιν ὑπὸ τὴν πανσθενουργὸν τῆς χάριτος προστασίαν, ἀλλὰ συμπληροῖ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν δέησιν, εὐχόμενος αὐτοῖς πρὸς τοῦτοις καὶ ἕτερον βαρυσήμαντον ἀγαθὸν καὶ ἑτέραν πολύτιμον δωρεάν, τὴν θείαν καὶ εὐεργετικὴν εἰρήνην. Χάρις εἴη ὑμῖν, λέγει, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τῶν δύο τούτων ἡ εὐχὴ τοῦ Ἀποστόλου εἶναι πλήρης, ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου τελεία. Ἡ χάρις εἶναι τὸ ὕψιστον τῶν δώρων τοῦ θεοῦ, ἡ δὲ εἰρήνη ὁ γλυκύτερος καὶ εὐχυμότερος καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἡ τιλμαφε-

στέρα ἀπόκτησις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὸ εὐοσμότερον μῦρον τῆς πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁ βεβαιότερος παράγων τῆς μόνῃς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εὐδαιμονίας, ἡ ἡυτέρα πρόγευσις τῆς ἐν τῇ αἰωνιότητι ἀλήκτου μακαριότητος. Ἀλλ' ἡ εἰρήνη αὕτη ἣν ὁ Ἀπόστολος εὐχεται τοῖς χριστιανοῖς καὶ ἣν δικαίως ἀποκαλεῖ πάντα νοὺν ὑπερέχουσαν, εἶναι triplḗ, εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ μετὰ τοῦ θεοῦ, εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ μετὰ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Ὅταν ὁ χριστιανὸς ἀληθῶς πιστεύῃ εἰς τὸν μετὰ τοῦ θεοῦ Πατρός καταλλάξαντα ἡμᾶς Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅταν ἀνελλιπῶς τηρῇ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, ὅταν ἀδιστακτικῶς ἐλπίζῃ ἐπ' αὐτόν, τότε διατελεῖ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν ἡρεμίᾳ μὲν καὶ γαλήνῃ ψυχῆς διανύει τὸ πολύμοχθον καὶ πλήρες ἀγῶνων καὶ κινδύνων στάδιον τοῦ βίου τούτου, εὐθαρσῶς δὲ καὶ ἀταράχως καταλείπει τὸν κόσμον τοῦτον τῆς ματαιότητος καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν οὐράνιον αὐτοῦ πατέρα. Ὅταν ὁ χριστιανὸς ἐκτελῇ πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐν ἡμῖν φωνῆς τοῦ θεοῦ, ἧτις καλεῖται συνειδήσις, ὅταν οὐδέποτε παρεκκλίνῃ τῶν ἐπιταγῶν τοῦ αὐστηροῦ τούτου κριτοῦ, ὅστις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀντιπροσωπεύει τὸ μέγα κριτήριον τοῦ οὐρανοῦ, τότε διατελεῖ ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ, τότε οὐδέποτε αἰσθάνεται τοὺς καυστικὸς ἐκείνους ἐλέγχους τοῦ ἀδυσωπήτου τούτου δικαστοῦ, οἵτινες ἀπηνῶς δηλητηριοῦσιν τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πολλάκις ἐν μέσῳ τοῦ πλοῦ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

του καὶ τῆς δόξης, τότε βασιλεύει ἐν αὐτῷ ἡ ἀνεκλά-
λητος ἐκείνη καὶ ὑπερφυῆς εἰρήνη, ἣτις ἐστὶν ἀληθῆς
προάγγελος τῆς ἀλήκειου τῶν δικαίων μακαριότητος.

Ἄλλ' ὁμως, ἵνα ἡ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς συνειδήσεως
αὐτοῦ εἰρήνη τοῦ χριστιανοῦ ἢ ἀληθῆς καὶ τελεία, ὀ-
φείλει νὰ ἔχη συμβαδίζουσιν αὐτῇ καὶ τὴν εἰρήνην με-
τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλη-
σίον εἶναι ἡ ἀληθῆς ἐκδήλωσις τῆς ζωῆς καὶ ἐνερ-
γοῦ πίστεως, εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν γνῶρισμα τοῦ χρι-
στιανισμοῦ, εἶναι ἡ ἀληθῆς σημαία τοῦ χριστιανισμοῦ,
τὸ θεμέλιον τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας, ἡ ρίζα καὶ
πηγὴ πάσης ἀρετῆς· τῆς δὲ ἀγάπης τὸ μυρίπουν
ἄνθος, τὸ εὖσμον μῦρον, ὁ εὐχυμος καὶ ἡδύτατος
καρπὸς εἶναι ἡ μετὰ τῶν ἄλλων εἰρήνη, ἣτις τοσοῦτον
προσφιλῆς ὑπάρχει εἰς τὸν Θεόν, ὥστε δὲν ἀπηξίωσε νὰ
ὀνομάσῃ ἑαυτὸν ἄρχοντα εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη μετὰ τῶν
ὁμοίων ἡμῖν ἀνθρώπων εἶναι ἡ βάσις τῆς ὑπάρξεως
τῶν κοινωνιῶν, ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς εὐημερίας
καὶ τῆς προόδου τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν, ἡ γεν-
νέτερη παντὸς μεγάλου καὶ κοινωφελοῦς ἔργου, ἡ
καλλίκερνος πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ. Ἄνευ τῆς εἰρή-
νης τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους πᾶν ἀγαθὸν κα-
θίσταται ἀδύνατον, πᾶσα ἀγαθὴ καὶ κοινωφελὴς ἰδέα
ματαιοῦται, πᾶσα κακία καὶ ἁμαρτία εὐρίσκει εἴσοδον,
ἡ δὲ κοινωνία ἐκείνη, ἐν ἣ τὸ διαλυτικὸν τῆς διχονοίας
μόλυσμα ἤθελεν εἰσχωρήσει, εἶναι μοιραίως καταδεδι-
κασμένη εἰς τὴν κακοδαιμονίαν, εἰς τὴν ποταπότητα
καὶ ἐλβεινότητα καὶ εἰς τὴν διαφθοράν καὶ ἀποσύνθε-
σιν. Οὐαὶ εἰς τὰ ἔθνη καὶ τὰς κοινωνίας ἐκείνας, ἐν

αἷς ἡ ζωογόνοσ αὔρα τῆς εἰρήνης ἔπαυσε πνέουσα,
ἐν αἷς αἱ ἄκανθαι καὶ αἱ τρίβοι τῆς διχονοίας, τοῦ μί-
σους καὶ τῆς ἐριδος ἀποπνίγουσι πᾶσαν ἀγαθὴν
βλάστησιν.

Τὴν τοιαύτην εἰρήνην τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ θεοῦ,
μετὰ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀν-
θρώπων ἡύχετο εἰς τοὺς χριστιανούς τῆς ἐποχῆς
αὐτοῦ, πρὸς τὴν χάριτι, ὁ Θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος.
Τὴν εἰρήνην ταύτην, τὴν πάσης ἀρετῆς καὶ παντὸς ἀ-
γαθοῦ καὶ κοινωφελοῦς ἔργου παραγωγόν, τὴν εἰρήνην
ταύτην, ἣτις μεγαλύνει καὶ δοξάζει τὰ ἔθνη, εὐχομαι
καὶ ἐγὼ εἰς ὑμᾶς μετὰ θερμῆς καρδίας κατὰ τὴν ἱε-
ράν ταύτην στιγμὴν. Εἴθε ἡ εἰρήνη μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ
τῆς συνειδήσεως ὑμῶν νὰ ᾖ πάντοτε τὸ πολυτίμον
ἐφόδιον τοῦ βίου ὑμῶν, εἴθε ἡ εἰρήνη μετὰ τοῦ πλη-
σίον νὰ πρυτανεύῃ πάντοτε ἐν ταῖς σχέσεσιν ὑμῶν
μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, εἴθε ἡ εἰρήνη νὰ συνδέῃ ὑ-
μᾶς ἐν ὁμοφροσύνῃ καὶ συμπνοίᾳ, ὅπως διὰ τῆς κοι-
νῆς πάντων συνεργασίας κατορθωθῇ τὸ ἀγαθὸν καὶ
κοινωφελές. Εἴθε νὰ ἐκλείπωσιν ἀφ' ὑμῶν ἡ θεοστυγῆς
διχόνοια, αἱ ἐθνοκτόνοι ἐριδες, τὸ τὰς καρδίας δη-
λητηριάζον μῖσος. Ἡ πατρίς ἡμῶν ἔχει ἀνάγκην τῆς
βελτιώσεως πολλῶν πραγμάτων, τῆς συνεχίσεως ἡ
καὶ ἐνάρξεως πολλῶν ἀπαραιτήτων κοινωφελῶν ἔργων.
Ἄλλ' ὁμως ἄνευ τῆς ἐν εἰρήνῃ συνεργασίας πάντων
οὐδὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατορθωθῇ, οὐδὲν εἶναι δυνα-
τὸν νὰ εὐθυπορήσῃ. Τὰ στήθη τῶν Κεφαλλήνων ζω-
ηρὸν αἰείποτε φλέγει τὸ ἱερὸν αἷσθημα τῆς φιλοπα-
τρίας, ἡ καρδιά τῶν Κεφαλλήνων πάλλει αἰείποτε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τοὺς εὐγενεστέρους παλμούς. Ἐάν καὶ ἡ εἰρήνη συν-
δέσῃ ὑμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ κοινῇ συνεργασίᾳ, πολλὰ
εἶναι δυνατόν νὰ κατορθωθῶσι, πολλὰ ἀγαθὰ εἰς τὴν
φιλητάτην πατρίδα εἶναι δυνατόν νὰ προσγίνωσιν.

Ἐὸ ἐπ' ἐμοὶ εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον θέλω
συγκεντρώσει πρῶτιστα πάντων πάσας τὰς προσπα-
θείας μου, οὐ μόνον νοουθετῶν, παρακαλῶν καὶ προ-
τρέπων πάντας εἰς εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ Ἀπο-
στόλου θερμῶς δεῖποτε εὐχόμενος ὑμῖν τὴν ἀπὸ τοῦ
εἰρηάρχου Θεοῦ ἐπιβράβευσιν τῆς θεοσδότου ταύτης
καὶ τιμαλφεστάτης ζωρεᾶς. Εἰρήνη λοιπὸν ὑμῖν,
ἀγαπητοὶ καὶ ἐρίτιμοι πατριῶται. Εἰρήνη τῷ ἱε-
ρῷ κλήρῳ, ὅπως τὴν ἱερόν αὐτοῦ ἀποστολήν ἐπι-
γιγνώσκων, ἐνδιατρίβῃ ἀείποτε εἰς τὴν μελέτην τῶν
Θείων λόγων, ἀτενίζῃ ἀδιαλείπτως πρὸς ἐκεῖνον,
ὅστις ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμ-
μόν, προσκαρτερῇ συνεχῶς τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δε-
ήσει καὶ αγωνίζηται ἵνα τύπος γίνηται τῶν πιστῶν ἐν
ἀναστροφῇ, ἐν καθαρότητι ἡθῶν, ἐν εὐσεβείᾳ, ἐν πρα-
ότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν ἔργοις εὐσεβείας καὶ πίστεως.
Εἰρήνη τοῖς πολιτευομένοις, ὅπως πολιτεύωνται πάν-
τοτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, μετὰ φόβου Θε-
οῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως χειριζόμενοι τὴν ἐμπεπι-
στευμένην αὐτῆς διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ ἐξουσίαν.
Εἰρήνη τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ ἐπιστήμοσιν, ὅπως τὸ
τιμιώτατον δῶρον τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπιστήμην καὶ μά-
θησιν, χρησιμοποιῶσιν ὑπὲρ τοῦ πλησίου καὶ πρὸς
δοξολογίαν τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ἐξ οὗ πᾶσα γνῶσις
καὶ μάθησις. Εἰρήνη τοῖς διδασκασιν, ὅπως τὰ ἐμπεπι-

στευμένα αὐτοῖς τέκνα ἐκτρέφωσιν ἐν παιδείᾳ καὶ νο-
ουθεσίᾳ Κυρίου, διδάσκοντες αὐτὰ ὅσα ἀγνά, ὅσα δίκαια
καὶ ἀναδεικνύντες αὐτὰ ἄξια τῶν ἐλπίδων τῆς φιλητάτης
πατρίδος. Εἰρήνη τοῖς πλουσίοις καὶ τοῖς εὐποροῦσιν,
ὅπως, τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμπεπιστευμένον αὐτοῖς πλοῦ-
τον μεταχειρίζωνται κατὰ τὸ ἅγιον αὐτοῦ θέλημα
πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῶν δυστυχούντων ἀ-
δελφῶν ἡμῶν. Εἰρήνη τοῖς πάσχουσι καὶ δυστυχου-
σιν, ὅπως ἀγογγύστως ὑπομείναντες τὰς δοκιμασίας
τοῦ βίου καὶ ὡς ἐν χωνευτηρίῳ διὰ τῶν θλίψεων καὶ τῶν
στερήσεων δοκιμασθέντες, κληρονομήσωσι τὴν ἐπηγ-
γελμένην αὐτοῖς βασιλείαν. Εἰρήνη τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ,
ὅπως διαχειρίζονται ταύτην ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ, ὑ-
πὲρ τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ ὁποίου ἐτάχθησαν
νὰ ἐργάζωνται. Εἰρήνη τῷ λαῷ, ὅπως διὰ ζώσης καὶ
ἐνεργοῦ εἰς τὸν Σωτῆρα πίστεως καὶ δι' ἔργων ἀνα-
λόγων τῆς πίστεως ταύτης ἀποβῇ ἀληθῶς ἔθνος ἅγιον
βασιλεῖον ἱεράτευμα, πρότυπον λαοῦ εὐσεβοῦς, φιλονό-
μου καὶ πεπολιτισμένου, ἄξιος τοῦ ἐνδόξου τῆς πατρί-
δος παρελθόντος καὶ τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ
μέλλοντος. Εἰρήνη πᾶσι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**